

Trích t : <http://www.news.com.au/heraldsun/story/0,21985,23301752-663,00.html>

NHL chuyện ng .

Dù Đông hay Tây, s giáo hu n c a gia đình và truyện thợ Ng Tiễn, cũng góp ph n quan tr ng trong v c un đúc, đào o con ng i. Cùng thân ph n c u tù binh csVN nh chúng ta - Ông John Mc Cain h n là Thợ Ng Ngh Sĩ, ng c viên Tợ Ng Thợ Ng năm 2008, đã thu t i nh ng ngày tù đầy c a ông, mà TS/BĐQ trích đăng, v i m c đích làm sáng t hai v n đ :

· Vì t c ng đã tra t n, hành h đã man các tù binh.

· Truyện thợ Ng Tiễn là đ u thiêng liêng đã giúp con ng i thêm s c m nh gi v ng ph m h nh.

Qua nh n đ nh c a tác gi , chúng ta có th k t lu n nh ng con ng i vô h nh, thợ Ng không đ c gia đình giáo d c đàng hoàng.

TS/BĐQ.

Xin chân thành cảm n đ ch gi NHL.

Ng c viên Tợ Ng Thợ Ng Hoa K John McCain vi t: "Tôi chu n b cho chuyện oanh t c mi n B c Vi t Nam l n th 23 c a tôi t sáng s m - Đó là tr n đánh đ u tiên vào "th đô c a đ ch, Hà N i". M c tiêu c a chúng tôi là nhà máy nhi t đi n g n m t cái h nh gi a thành ph . Trên đ cao kho ng 9000 feet, khi chúng tôi chuy n h ng vào phía trong thành ph đ t i m c tiêu thì đèn báo đ ng loé sáng và tín hi u báo có ra đ đ ch b t đ u vang lên, l n đ n n i tôi ph i t t nó đi.

Tôi đã nhìn th y khói và b i b c lên t m t đ t nh nh ng đám mây kh ng l , khi h a ti n đ t đ i không b n vào chúng tôi. Chúng tôi càng t i g n m c tiêu, h thợ Ng phòng không càng ác

liều t h n. Tôi nh n ra m c tiêu c nh m t cái h nh và tôi nhào ngay xu ng đó, v a lúc tín hi u báo đ ng ng ng kêu đ báo cho tôi bi t là h a ti n đ ch đang lao vào tôi.

Tôi bi t là ph i cho máy bay lẩn vòng ra phía ngoài và dùng thao tác tránh né - Bay "lu n lách" theo cách nói c a các phi công - Nh ng chính đó là lúc tôi s p s a th bom, và n u tôi bay lu n lách thì tôi s không bao gi có th i gian, và ch c ch n là cũng không có c can đ m đ bay tr l i m c tiêu, m t khi tôi thoát đ c qu ho ti n đó. Nh v y là t đ cao 1000 mét, tôi th qu bom, r i tôi kéo c n lái tr l i đ b t đ u cho máy bay v t th ng lên m t đ cao an toàn h n.

Trong giây phút ch p nhoáng, tr c khi máy bay b t đ u ph n ng thì qu ho ti n đã th i tung m t cánh máy bay bên ph i. Tôi bi t là máy bay c a mình đã b ho ti n b n trúng. Chỉ c máy bay A-4 c a tôi đang bay v i t c đ kho ng 900 cây s /gi , đã lao nhanh xu ng m t đ t theo vòng xoáy trôn c. Khi b trúng ho ti n, tôi đã ph n ng m t cách máy móc là v i l y và kéo cái c n b t c a gh ng i. Tôi b đ p vào máy bay làm gãy cánh tay trái, ba ch c a cánh tay ph i, đ u g i ph i và ng t đi. Nh ng ng i ch ng ki n nói r ng cái dù c a tôi ch v a m là tôi r t ngay xu ng ch n c nông c a h Trúc B ch.

Đ trang b trên ng i n ng kho ng 25 ki-lô, tôi chìm xu ng đáy h , và ch m đ t b ng cái chân còn lạnh c a tôi. Tôi không h c m th y đau khi ch m đáy h , và tôi không hi u t i sao tôi không th dùng cánh tay đ kéo cái ch t áo c u đ m c a tôi. Tôi l i b chìm xu ng đáy h m t l n n a. Khi ch m đáy h l n th hai, tôi đã c g ng đ b m ph ng cái áo c u đ m c a tôi b ng cách dùng răng đ kéo cái ch t c a nó ra. Sau đó tôi l i b b t t nh m t l n n a. L n th hai b chìm thì tôi đ c kéo lên b b ng nh ng cái sào tre. M t đám đông kho ng vài trăm ng i Vi t Nam bu quanh tôi, l t tr n tôi ra, kh c nh vào m t tôi, đá và đánh tôi.

Sau khi qu n áo và đ trang b c a tôi b l t ra h t, tôi th y đau nhói đ u g i bên ph i. Tôi nhìn xu ng thì th y **cái bàn chân ph i c a tôi n m ngay c nh đ u g i bên trái c a tôi m t góc 90 đ** . Tôi b t kêu lên: "Chùa i! Cái chân c a con!" M t ng i nào đó đã dùng báng súng phang m nh vào tôi làm **x ng vai c a tôi b g y ra** . M t ng i khác thì **dùng l i lê đâm vào m t cá chân và háng c a tôi** .

M t ng i đàn bà, có th là n y tá, đã c g ng thuy t ph c đám đông không nên hành h tôi thêm n a. Sau đó bà y dùng các thanh n p tre đ k p chân và cánh tay ph i c a tôi. Tôi c m th y đôi chút nh nh m khi chỉ c xe t i c a quân đ i t i ch tôi b b t.

Mấy ngày lính dắt tôi vào cái cảng, mang lên xe tải và lái đi vài khu phố, tôi mới nhà tù được xây cất theo kiểu Pháp, đó là Hồ Lò mà tù binh chúng tôi gọi là khách sạn Hilton Hà Nội. Khi cánh cửa sắt được đóng lại vang lên tiếng loảng xoảng phía sau tôi, tôi chưa bao giờ cảm thấy khiếp sợ ghê gớm như vậy. Hôm đó là ngày 26 tháng 10, năm 1967. Lúc đó tôi 31 tuổi, và là Thiểu Tá Hải Quân Hoa Kỳ, khi máy bay của tôi bị bắn rơi. Suốt hai tuần, thanh niên trong dòng họ tôi được dạy dỗ để ra chiến trường với tư cách là sĩ quan trong quân lực Hoa Kỳ.

Tôi là con và cháu của các sĩ quan Hải Quân, và cha của tôi tin tưởng rằng, một khi gặp nghịch cảnh, tôi phải noi theo những tấm gương mà cha tôi đã nêu lên. **Mấy ngày lính dắt tôi vào trong một xà lim trống, dắt cái cang tôi đang nằm trong đó xuống sàn và phủ cái chăn lên mình tôi.**

Trong vài ngày sau, tôi sống trong tình trống rỗng lúc tỉnh, lúc mê

Những người hỏi cùng gọi tôi là tôi phạm chiến tranh, và khai thác tin tức quân sự.

Họ đánh đập tôi liên tục, và tôi bắt đầu cảm thấy đau khổ khi phải nhìn thấy chân tay bị gãy. Tôi bắt đầu sau vài cú đánh

Tôi nghĩ, nếu mình có thể chịu đựng được, họ sẽ mềm lòng và đưa tôi đi bệnh viện. Những ngày đầu tiên, tôi nhận biết tình trạng của tôi đã trở nên nghiêm trọng hơn. Tôi bắt đầu nóng và **thở gấp, gian khổ, trống rỗng, nên lâu hơn. Tôi nằm trong cái vũng của những thứ do tôi nôn mửa cùng với những thứ do các thứ tôi bài tiết ra, và đầu gối tôi đã bắt đầu sưng tấy lên khi phải bò trên mặt đất**

Nhân viên y tế gọi Zorba tôi bắt đầu cho tôi. Tôi hỏi rằng: "Các ông sắp đưa tôi đi bệnh viện có phải không? Ông ta trả lời:

"Không, quá trễ rồi!"

Nội kinh hoàng về cái chết tiếp theo bắt đầu. Những Viên Nam luôn luôn tiếp tục đi đầu cho những người bị thương trầm trọng.

Thật là hạnh phúc, tôi lại rơi vào cơn mê. Một lúc sau tôi tỉnh lại khi viên trưởng trại, một tên chó đẻ hèn hạ, tên là Bug [Buck] xô vào xà lim của tôi với vẻ hốt hoảng, nói tiếng rùng rợn: "Cha của anh là một Đô Đốc có uy tín lớn, bây giờ chúng tôi đưa anh đi bệnh viện" - "Xin Trưởng ban phúc cho cha tôi".

Thật không thể hiểu được nếu không nhìn thấy họ đã sung sướng biết bao khi bắt được con trai của một Đô Đốc và tôi hiểu rằng chính cái đó và cả cha tôi đã trở thành liên can đến sự sống còn của tôi. Tôi được chuyển đến một bệnh viện ở trung tâm thành phố Hà Nội.

Tôi hai ngày sau đó, tôi thấy mình nằm trong một căn phòng bên thềm, mũi "nhieu nhieu" và chuốt nĩa. Mũi khi tôi mĩa, bừa và nĩa cẩu thành vũng trong sàn nhà.

Không có ai lau tâm đũa vì cẩu giúp tôi rửa nhieu ngẩu ghét nhieu nhieu a trên thân thể tôi.

Tôi đã bắt đầu phẫn hĩ đũa cẩu trí não, và nhieu ngẩu nhieu thềm vĩa đã tôi bĩa nhieu vĩa đũa tiệp tĩa làm vĩa.

Số đánh đũa cũng giũa hĩa trong thĩa gian ngĩa, bĩa vì tôi đã thĩa ra nhieu ngĩa tiệp ngĩa kêu thĩa rửa tóc gĩa

, khi tôi bĩa đánh và nhieu ngĩa nhieu thềm vĩa tôi thĩa ra lo ngĩa nhieu nhieu viên cĩa bĩa nhieu vĩa có thĩa phĩa đũa hĩa. Cuũa cùng thì tôi cho hĩa bĩa tên chiũa nhieu cĩa a tôi và số hiũa cĩa a hĩa đũa. Khi bĩa hĩa vĩa nhieu ngĩa mĩa tiêu đũa trừ trong tĩa ngĩa lại, tôi kĩa tên nhieu ngĩa thành phĩa đã tiệp ngĩa bĩa oanh tĩa.

Đũa tháng 12, hĩa giũa phĩa chân phĩa cĩa a tôi, cĩa tĩa các giũa chĩa ngĩa mĩa tĩa bên đũa gĩa, chĩa đó không bao giũa có thĩa hĩa phĩa hoàn toàn đũa cĩa. Tôi cuũa tháng 12, hĩa quyũa đũa nhieu cho tôi xuũa vĩa nhieu. **Tôi bĩa sĩa tĩa cao đũa, tiêu chĩa y và mĩa tĩa khoũa ngĩa 25 ki lô, chĩa còn nhieu ngĩa 45 ki lô thôi.** **Ngĩa cĩa vĩa còn bó bĩa tĩa và chân đau nhieu tĩa. Tôi bĩa bĩa tĩa mĩa tĩa, đũa tĩa trong thùng xe tĩa và đũa a tĩa mĩa tĩa nhà tù gĩa là Đũa Đũa (The Plantation).** **Thĩa tĩa là mĩa tĩa nhieu khuũa khĩa a nhieu lao cho tôi, vì đũa cĩa** giam chung xà lim vĩa 2 ngĩa nhieu tù khác là hai Thiũa Tá không quân "Bud" Day và Norris Overly.

Có mĩa tĩa đũa không thĩa nghi ngĩa đũa cĩa là chính Bud và Norris đã cĩa mĩa ngĩa số ngĩa cĩa a tôi. **Sau đó hai ngĩa nhieu này đã nói ra cái nhieu ngĩa đũa tiên cĩa a hĩa khi gĩa pĩa tôi là thĩa y tôi sinh nhieu cĩa kiũa tĩa quĩa, mĩa tĩa nhieu ra, đũa đũa nhieu vì sĩa tĩa, đó là mĩa tĩa ngĩa nhieu đũa tĩa cĩa ngĩa ngĩa cĩa a cĩa a tĩa thĩa nhieu. Hai bĩa nhieu đó nghĩ nhieu ngĩa nhieu i Vĩa tĩa Nam đũa i cho tôi chĩa tĩa và giao tôi cho hai bĩa nhieu đó sẵn sóc tôi, đũa hĩa khĩa i bĩa lên án nhieu u tôi chĩa tĩa.**

. Bud đã bĩa thĩa nhieu ngĩa ngĩa khi nhieu y dù khĩa nhieu cĩa pĩa ra khĩa máy bay. Sau khi bĩa bĩa tĩa, anh y đã trĩa nhieu thoát gĩa nhieu tĩa mĩa tĩa phi trĩa ngĩa đã chiũa nhieu cĩa a Mĩa thì bĩa bĩa tĩa nhieu.

Bĩa nhieu nhieu bĩa tĩa anh y đã dùng vòng thông nhieu ngĩa ngĩa giũa thĩa ngĩa,

đũa cuũa nhieu quanh vai cĩa a anh y nhieu xiũa tĩa thĩa tĩa chĩa tĩa cho tĩa i khi hai bĩa vai cĩa a anh y hĩa nhieu số pĩa chĩa nhieu vào nhau, nhieu tĩa hai cánh tay cĩa a anh y nhieu nhieu và treo anh lên xà nhà cĩa a nhieu nhieu tra tĩa nhieu làm hai vai cĩa a anh y bĩa xĩa nhieu nhieu ra.

Tình trĩa nhieu nhieu thĩa kéo dài trong nhieu giũa đũa ngĩa hĩa. Bud không bao giũa chĩa nhieu nhieu số khai thác cĩa a ngĩa nhieu i Vĩa tĩa Nam vĩa nhieu ngĩa tin tĩa quân số. Thĩa Bud đũa cho bĩa nhieu đó đũa pĩa gĩa cánh tay phĩa cĩa a anh nhieu thĩa hai, đó là cánh tay vĩa nhieu đũa bĩa gĩa y, và chúng còn đũa đũa pĩa gĩa nhieu tĩa cánh tay kia, chĩa anh không hĩa cho chúng mĩa tĩa mĩa u tin nào. Vì nhieu ngĩa thĩa nhieu tích cĩa a Bud, nên anh không thĩa giũa gĩa trong vĩa cĩa sẵn sóc thân thể cĩa a tôi. Norris là ngĩa nhieu có bĩa nhieu chĩa tĩa hoà nhĩa, nhieu nhieu nhieu cĩa, đã làm vĩa sinh thân thể cho tôi, đũa cho tôi ăn và giũa tôi đũa bĩa phân và nhieu cĩa tiũa.

Như có hai người bạn này, tôi đã bắt đầu hiểu phước. Tôi đã sớm tìm được người và có thể dùng đôi người để đi lại trong cái xà lim đó. Tháng 4 năm 1968, Bud bắt chuyển đi nhà tù khác. Norris thì được trả tự do nhờ cái gọi là "ân xá" và tôi còn bị giam riêng trong hai năm nữa. **Mà cứ u tôi còn phải dùng đôi người để đi lại khi phải nằm trong xà lim của tôi, hình như tôi vẫn còn thể thối m l m, tôi không thể nhấc lên hoặc cầm bất cứ một cái gì. Bên kia tôi đã làm tôi khổ sở. Thức ăn và nước uống bắt đầu ra ngay tức khắc, và dĩ nhiên đau quặn, đã làm tôi rất khó ngủ. Cô đó là một vị nữ hầu, nó đã đè bẹp tinh thần và làm suy yếu sức kháng cự của con người một cách có hiệu quả, hơn bất cứ một hình thức hành hạ nào khác**

.

Không có ai để tham vấn, con người bắt đầu nghi ngờ sự phán xét và can thiệp của mình. Vài tuần lễ đầu tiên là gay go nhất.

Tuy vậy người tiếp nhận ngay tức khắc, và đó là một kẻ thù ghê gớm, tôi đã phải dùng lại trong trí nhớ những cuốn sách, những bộ phim mà tôi đã thưởng thức.

Tôi đã thoát viết sách và kịch bản về chính mình, trình diễn những chuỗi sự kiện trong cô đơn của xà lim

. Tôi phải thức dậy ngăn ngừa trí tưởng tượng đã trở nên mãnh liệt, để ngăn ngừa xuyên thấu đến ý tôi tại một nơi trong tâm trí, mà tại đó tôi không thể trở lại được nữa. Xà lim của tôi đi đến với phòng tắm và ở bên kia sân. Giếng nước là một tấm ván, và một cái bóng đèn treo lên ngiêng trên nhà thông xuống.

Bóng đènthrop sáng suốt ngày đêm

.

Cũng thêm với những khổ sở của chúng tôi là cái mái nhà lợp tôn đã làm tăng sức nóng của mùa hè lên khoảng 5 độ hoặc hơn thế. Giữa tháng 6 năm 1968, viên Trưởng Trưởng gọi tôi tại gặp họ, có bày ra bánh bích quy, thuốc lá và hỏi tôi có muốn về với gia đình không. Tôi muốn nói là có: - Tôi biết mình, biết họ và sẽ hạnh. Những cái Quy Tắc Hành Xá đã rõ ràng: "Những tù nhân M không thể chấp nhận tha có đi tù, ân xá hoặc được ân". Tôi nói là để tôi suy nghĩ về vấn đề đó. Tôi hiểu vì có phóng thích tôi sẽ như những người nào tôi cha tôi và các bạn được tù, và sau đó tôi được biết cái mà người Việt Nam hay về sự dành được.

. Ngày 4 tháng 7 cha tôi được thăng lên chức Trưởng Cảnh Thái Bình Dương.

Phía Việt Nam dường như chào mừng cha tôi bằng một tin tưởng tuyên truyền gây chú ý, là trả tự do cho con trai của ông và coi đó như một hành động "thiện chí". Hai tháng trôi qua, không có gì xảy ra. Và những đợt hành hạ lại bắt đầu. Tôi bị lôi vào trong căn phòng trống và giam ở đó 4 ngày.

Tên đó t, bên lính gác trở lại đánh đập tôi.

Truyện Thằng Tí Tiên

Tác Giả: John McCain

Thứ Hai, 27 Tháng 10 Năm 2008 20:07

Tất cả những gì tôi còn giữ lại trong phần nhớ của tôi là niềm tin của cha-ông (FATHERS) tôi. Nhờ vậy là đủ”.

** Phỏng theo và trích dẫn từ niềm tin của Tí Tiên (FATHERS) dòng họ tôi.*